ВикипедиЯ
Свободная энциклопедия

Божилов, Божидар

Материал от Уикипедия - свободната енциклопедия

Стабилната версия на тази страница е прегледана за последен път на 25 март 2024 г.

Божидар Борисов Божилов (на български: *Божидар Борисов Божилов* ; 5 април 1923 г. , Варна – 13 януари 2006 г. , София) е български поет , прозаик , публицист , преводач , литературен критик и драматург . Лауреат на Димитровска награда (1951).

Биография

Завършва Софийския университет . През 1940 г. се присъединява към Българския работнически младежки съюз . От 1944 г. става член на Българската комунистическа партия .

Работил е като редактор на периодични издания, а след идването на комунистите на власт през 1944 г. работи в литературния отдел на Радио София.

От 1962 до 1984 г. – член на Управителния съвет на Съюза на българските писатели.

Главен редактор на списание „Пламък“ (1966-1970). От 1974 до 1989 г. - заместник-председател на Съюза на българските преводачи. Главен редактор на приложението „Радио Преглед“ на бюлетина „Литературен фронт“ (1972-1973), редактор на отдела за поезия в издателство „Български писател“, директор на издателство „ Народна култура “ (1973-1980), главен редактор на „Пулс“ (1980-1984), „Факел“ (1984-1996).

Изтъкнат сътрудник и гостуващ професор, Университет на Айова, САЩ (1976 г.).

Божидар Божилов

Българинът *Божидар Божилов*

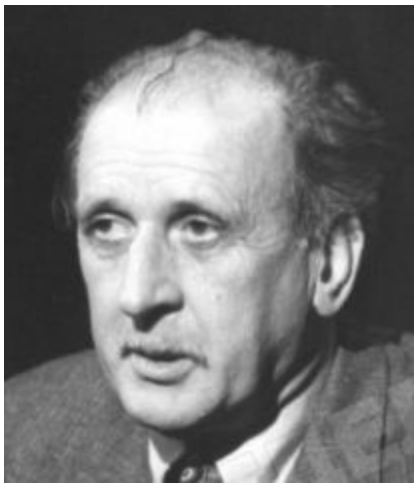

Дата на раждане	5 април 1923 г. [1]
Място на раждане	Варна , България
Дата на смъртта	13 януари 2006 г. (82 години)
Място на смъртта	София , България
Гражданство (националност)	България [1]
Образование	Софийски университет
Професия	писател , редактор , държавен служител , поет , публицист , преводач , драматург
Години на творчество	1939–2006
Език на произведенията	български

Награди	
Награди	

Създаване

Автор е на над 50 сборника със стихове, разкази, пиеси, проза (включително научна фантастика) и редица критически статии. Дебютира като поет на 16-годишна възраст със стихосбирката „Трета класа“ (1939).

Той състави антология на българската поезия на английски език и антология на съвременната гръцка поезия. Преведе произведения на Шекспир , Уилям Мередит и руски и гръцки поети на български език.

Поезията на Б. Божилов е публикувана на руски, английски, италиански, арабски, хинди и други езици.

Избрани произведения

Сборници със стихове

- Агитаторът (1950)
- „Любов и Омраза“ (1951)
- „Под знамето“ (1954)
- За истина и свобода (1955)
- Стадион (1955)
- „Войнишка Крив“ (1959)
- „Хранете се исторически“ (1960)
- „Лирически романс“ (1967)
- „Образи и чувства“ (1968)
- Поезия (1968)
- Горди Одисея (1969)
- “Американски бележник за Божидар Божилов” (1976)

Пиеси

- „Ще опитат да се оженят за Ани“ - (1964)
- „Посещение в Миналто“ (1964)
- „Доктор Донкин“ (1964)
- „Уважение към любовта“ (1966)
- Лице/От (1969)
- „Обади ми се по телефона...“ (1970)

Проза

- „Специален кореспондент“ (1966)
- От ракета „LZ“ до луноходец е научнофантастичен роман (1956 г.)
- „И бензин за бензин“ - разказ (1962)
- „Sing Close“ - сборник с есета и статии (1976).

Награди

- Орден на Народна република България, II степен (1973 г.)
- Димитровска награда (1951 г.).

Бележки

1. *Bibliothèque nationale de France* Autorités BnF (https://catalogue.bnf.fr/ark:/12148/cb135308008) (френски) : Платформа за отворени данни – 2011.

Връзки

- Божидар Борисов Божилов (http://literaturensviat.com/?p=53177)

Източник — https://ru.wikipedia.org/w/index.php?title=Божилов,_Божидар&oldid=136874456